

Τι να

γράφεις για την Μεγάλη Εβδομάδα όταν η ζωή σου πνίγεται σε μια μικρή πεζότητα. Πώς να προσεγγίσεις τα Μεγάλα όταν νιώθεις τόσο μικρός; Πώς να μιλήσεις για την όντως χαρά όταν φυλλομετράς δάκρυ και αίμα στο ημερολόγιο της ψυχής σου;

Μήπως όμως μονάχα μέσα από την ταπείνωση, την επίγνωση, τα αδιέξοδα και τις καταστροφές μπορείς να εισέλθεις στον Νυμφώνα Του;

Γιατί αυτό τελικά που θα ανοίξει την θύρα του ουρανού δεν θα έχει σχέση με τις αρετές μας. Ούτε με τις υπόγειες διαδρομές στα ναρκισσιστικά παιχνίδια του εγωκεντρισμού μας και ας έχουν το προφίλ της «πνευματικότητας». Το μυστικό του ουρανού είναι μια τέχνη που την γνωρίζουν μονάχα οι ταπεινοί. Είναι απλό μα θέλει τσακισμένο εγωισμό. Είναι σοφό μα θέλει να είσαι «μωρός». Είναι για τους πιστούς μα όχι για αυτούς που κάνανε την πίστη εγγυήσεις και ιδεολογία. Είναι μια γλώσσα μυστική που δυο είδη ανθρώπων την γνωρίζουν στην ζωή, οι Άγιοι και οι πολλοί αμαρτωλοί, άλλωστε για να «φτάσεις στον παράδεισο πρέπει να πάρεις φόρα από τον πάτο της κόλασης...» ή να είσαι στον προσωπικό σου Άδη και να μην

απελπίζεσαι (Άγιος Σιλουανός του Άθω).

Η Μεγάλη Εβδομάδα δεν είναι γι' αυτούς που αισθάνονται ισχυροί, που ζαλίστηκαν στην αλαζονεία της δήθεν αρετής τους, στην δύναμη της εξουσίας τους και των «κατορθωμάτων» τους. Δεν είναι γι' αυτούς που έμειναν πιστοί στα «έθιμα» και τις «παραδόσεις» μιας θρησκευτικής σύμβασης. Από τότε που πάψαμε να «μετράμε την ποιότητα της ζωής με την χαρά της Γιορτής...» να μεταμορφώνουμε τον πόνο σε προσευχή, τους καημούς και τα μεράκια της υπάρξεως μας σε τέχνη, δεν μπορούμε να βιώσουμε την Μεγάλη Εβδομάδα. Γιατί για να βιώσεις την Μεγ. Εβδομάδα πρέπει με πνευματικό θάρρος να ομολογήσεις «ότι στα δάκρυα της Μαгдаληνής είδες τα δάκρυα σου..».

π.λίβυος

Πηγή: plibyos.blogspot.gr